

Đó chỉ là định luật của cuộc sống.
Hiện tại, tưởng lại và quá khứ là một
chuỗi thời gian mà con người bắt buộc
phải trải qua.

Cả mấy có bạn mới quen cũng các
bạn cũ nữa!

Hãy nhìn vào hiện tại mà chấp
nhận để vạch hướng cho tương lai.

Hãy vui sống với sự hồn nhiên và
trẻ đẹp mà thường để đời bạn cho

Chỉ lo lắng chi về ngày mai vì
ngày mai sẽ lo về việc ngày mai (MATT 6:34)

Một hãy nói với tương lai rằng:

Ta là Quàng Lan và các bạn ở lớp
Điền tử II đã "Cang bồng" một thời ở
Cao Bằng đó nhé....

5-7-1977

Cao Bằng...

~~Quàng Lan~~
Nguyễn Tông Khô*

Về người em gái... Quàng Lan

Những ngày sót lại.

Khoảng bằng khoảng cũng lại đến, miên
xót xa cũng lại về, xa đi những lúc buồn
của công trạng sản tương, của ngày vui gặp
cũng bắt đầu từ 1 ngày, 1 ngày mà 1 năm
hào Pháp đã nói: "Thời thế cuối cùng cũng có
1 ngày, mà ngày ấy chính là ngày hôm nay này"
... và ngày hôm nay cũng gần hết rồi đó, em
gái à...!!!

Ngày đến... ngày đi, cho nắng sẽ nhàn
tiết đầy cảnh vật, cho giọt mưa ngọt ngào
vấn tóc mây; Thế rồi thời gian tiếp nối, không
gian dần kín sản tương... những hình ảnh
lạ ngày nào, giờ thì đã in sâu trong trí tuệ lao
gió - từ bao giờ chẳng biết! chỉ rõ có 1 điều duy
nhất là mình không quên 1 nụ cười, 1 ánh mắt
1 quen thuộc nào đó cũng làm cho nhớ mãi của
những ngày thắm mũi sách vở. Giờ gì là
tuyệt đối, là vĩnh cửu?! Biết vậy, nhưng bề
phải chìa tay cũng lúc buồn, cũng bằng khoảng
lần chui... ngày biết nhau chẳng là bao để